

Lamapukki

–SKOP–SKOP–SKOP. Hyvää iltaa, hyvää iltaa, onkos täällä kilttejä lapsia?

–Joo! On! Jepulis! Varppina! Takuulla! Jihuu!

–No sehän on mukavaa. Vaan tontutpa ne ovat kulkeneet jo etukäteen kurkkimassa ja ovat vähän huonoja osavuosisiraportteja antaneet. Pikku–Kalle on kuulemma tuhlannut kaikki viikkorahansa tupakkaan ja mummojakin potkiskellut kadulla. Pitääkö se paikkansa, Kalle?

–No joo, muttei se ole mun syy. Se on tämä lama.

–Aivan, aivan, kyllähän pukki ymmärtää. Kaikkihan me lamassa olemme. Jospa me nyt sitten tehdään sillä lailla, että pukki antaa tästä Kallelle vähän tietokonepelejä ja lasketteluvehkeitä ja mikroauton ja legoja, niin riittää kunnollista tekemistä. Ja laitetaan tuosta vielä pari tonnia puhdasta rahaa mukaan ihan muuten vaan, käykö näin?

–Joo, kiitti vaan.

–Mutta entäs sinä Liisa? Ne on ne tontut kertoneet, että sinä varastelet kavereiltasi markkoja taskusta ja niitä sitten hävität hedelmäpelissä tai ostelet karkkeja ja heittelet paperit pitkin latioita. Onkos näin, Liisa?

–Niinku ne ajat oli sillon semmoset. Kaikkihan niin teki, eikä kukaan sanonut ettei sais. Mistä mä tiesin että vois tulla lama, kun ei kerrottu. Sitä paitsi se kaupan tati houkutteli, kun se oli pannut sen hedelmäpelin siihen niinku tyrkylle ihan näköksälle.

–Onhan se niinkin, onhan se niinkin. Mistäpä sitä olisi aavistanut, että tässä näin käy. Kuulehan, sopiiko sinulle näin että pukki antaa sinullekin oikein ison säkillisen rahaa ja toisen mokoman karkkeja, ettei tarvitse muilta varastella? Ja ne lattialle heitellyt karkkipaperit me keräämme tähän roskapussiin, niin niistä ei sitten enää ole vaivaa, jooko?

–No joo, kun mun ei tarte niitä itse kerätä.

–Eipä tietenkään, kyllähän ne tontut keräävät. Mutta on minulla täällä kolmaskin raportti, tästä Pikku–Matista. Sinä et näköjään ole koskaan tuhlannut mitään, et ole ostellut karkkeja etkä rosvonnut kavereilta etkä pelannut edes flipperiä. Mitenkäs se nyt näin, Pikku–Matti? Oletko sinä kenties vähän tyhmä?

–Nyyh, emmä tiedä. Mutta kun iskä ja äiskä on työttöminä ja mä olen yrittänyt säästää ettei tarttis niiltä pyytää rahaa kun ei niillä ole.

–Vai sillä tavalla. No sittenhän sinä oletkin ihan oikea kakara saamaan tämän tilillepanokortin. Jonkunhan tämä lysti pitää kustantaakin. Voit sitten heti ensi arkena käydä sen maksamassa jossain pankissa, jos niitä on vielä pystyssä. Ja saat olla ylpeä, se on monta miljoonaa markkaa kerralla.

–Mutta ei mulla ole monta miljoonaa markkaa...

–Suus poikki, nulikka. En minä kysynyt, onko sinulla monta miljoonaa markkaa, vaan sanoin että käyt sen sitten maksamassa. Minäpä annan sinulle tuosta vielä oikein ison raippakimpun, kun tuolla lailla urputat. No niin, lapsukaiset, pukin pitää tästä taas lähteä takaisin Valtiovaraintunturille. Hyvää joulua vain kaikille, hei hei!

